

Subject – *The Risk of an Iranian Taliban*

March 26, 2026

Mr. President,

Some criticize me for repeating one theme—Iran’s Constitution—as if I must offer something new each day. But this is not a matter of variety; it is the root of a 120-year problem, and for the past 47 years, the direct cause of Iran’s disaster, misery, and now its devastation.

Three years ago, we wrote to U.S. Senators with a clear purpose: to redirect attention to the constitutional foundation of the Islamic Republic. That message, summarized in eight critical clauses, later became the core of our book, *The Road Map*, which was distributed before your second term.

As Iranian Americans, we have always framed U.S. policy in the Middle East around two principles:

First, the security of Israel—America’s strategic ally and the only democracy in the region.

Second, the balance of power, along with human rights and freedoms for the peoples of the Middle East.

Yet these goals cannot be secured without confronting the ideological engine of the Iranian regime—its Constitution. I respectfully ask that attention be given to these key provisions:

The Introduction: Establishes an explicitly ideological and expansionist Islamic mission.

Article 11: Institutionalizes Jihad.

Article 14: Frames relations with non-believers through religious hostility.

Article 57: Places all branches of government under absolute clerical authority.

Article 60: Subordinates elected authority to the Supreme Leader.

Article 144: Defines the military as an ideological force loyal to the Islamic Revolution.

Article 151: Calls citizens to arms in defense of that ideology.

Article 154: Endorses support for ideological struggle beyond Iran’s borders.

These are not abstract principles—they are operational directives.

For six months, we have urged a shift in focus: from the battlefield of the Persian Gulf to the battlefield of Iran’s Constitution. You demonstrated decisive leadership by stopping the first Iran–Israel war in 12 days. That same strategic clarity is needed now.

If the current military path continues—eliminating Iran’s armed forces and assets—the unintended consequence may be far more dangerous:

Iran could become another Afghanistan.

In that scenario, the regime would not collapse—it would harden. A Taliban-like structure would emerge in Iran. Like many Afghans under Taliban rule, the majority of Iranians—who today hold positive sentiments toward the United States and Israel—would be silenced. Their voices would disappear, and a radical minority would dominate.

But unlike the Afghan Taliban, an Iranian Taliban would inherit a state with technological capability, regional networks, and the means to project harm far beyond its borders.

This is the strategic risk.

The solution is not only military pressure, but constitutional exposure—making clear to the world, and to the Iranian people, the true nature of the system that governs them.

Respectfully,

Sohrab ChamanAra www.CyrusForce.org

ترجمه فارسی

موضوع: طالبان ایرانی

بیست و ششم مارس 2026

آقای رئیس‌جمهور،

برخی از من انتقاد می‌کنند که چرا تنها بر یک موضوع — قانون اساسی ایران — تمرکز دارم، گویی باید هر روز موضوعی تازه ارائه دهم. اما این موضوع، مسئله تنوع نیست؛ این ریشه یک مشکل ۱۲۰ ساله است و در ۴۷ سال گذشته، علت مستقیم فاجعه، فلاکت و اکنون ویرانی ایران بوده است.

سه سال پیش، ما با هدفی روشن به سناتورهای ایالات متحده نامه نوشتیم: جلب توجه به بنیان قانون اساسی جمهوری اسلامی. آن پیام، که در هشت بند کلیدی خلاصه شده بود، بعدها به هسته اصلی کتاب ما، «نقشه راه» (رود مپ)، تبدیل شد که پیش از آغاز دوره دوم ریاست جمهوری شما توزیع گردید.

ما به عنوان ایرانی-آمریکایی‌ها، همواره سیاست ایالات متحده در خاورمیانه را بر دو اصل استوار دانسته‌ایم:

نخست، امنیت اسرائیل — متحد راهبردی آمریکا و تنها دموکراسی در منطقه

دوم، توازن قوا، همراه با حقوق بشر و آزادی‌های مردم خاورمیانه.

با این حال، تحقق این اهداف بدون مواجهه با موتور ایدئولوژیک رژیم ایران — یعنی قانون اساسی آن — ممکن نیست. با احترام، درخواست می‌کنم به این اصول کلیدی در قانون اساسی ایران توجه فرمایید:

مقدمه: تثبیت یک مأموریت ایدئولوژیک و گسترش طلبانه اسلامی

اصل ۱۱: نهادینه سازی جهاد

اصل ۱۴: تعریف رابطه با غیرمؤمنان بر اساس خصومت مذهبی

اصل ۵۷: قرار دادن تمام قوای حاکم تحت اقتدار مطلق رهبری مذهبی

اصل ۶۰: تابع کردن قدرت اجرایی به رهبر عالی

اصل ۱۴۴: تعریف ارتش به عنوان نیرویی ایدئولوژیک وفادار به انقلاب اسلامی

اصل ۱۵۱: فراخوان عمومی به سلاح در دفاع از آن ایدئولوژی

اصل ۱۵۴: حمایت از مبارزه ایدئولوژیک فراتر از مرزهای ایران

این‌ها اصولی انتزاعی نیستند؛ بلکه دستورالعمل‌های اجرایی هستند.

در شش ماه گذشته، ما بر تغییر میدان تمرکز تأکید کرده‌ایم: از میدان نبرد خلیج فارس به میدان قانون اساسی ایران. شما با متوقف کردن جنگ نخست ایران و اسرائیل در ۱۲ روز، رهبری قاطع خود را نشان دادید. اکنون همان شفافیت راهبردی مورد نیاز است.

اگر مسیر نظامی کنونی ادامه یابد — و نیروها و تجهیزات نظامی ایران به طور کامل از بین بروند — پیامد ناخواسته آن می‌تواند بسیار خطرناکتر باشد:

ایران ممکن است به افغانستانی دیگر تبدیل شود.

در چنین سناریویی، رژیم فرو نخواهد پاشید؛ بلکه سخت تر خواهد شد. ساختاری شبیه به طالبان در ایران شکل خواهد گرفت. همان‌گونه که بسیاری از افغان‌ها تحت حاکمیت طالبان خاموش شده‌اند، در ایران نیز اکثریت مردم — که امروز احساس مثبتی نسبت به آمریکا و اسرائیل دارند — سکوت خواهند کرد. صدای آنان از بین خواهد رفت و یک اقلیت رادیکال حاکم خواهد شد.

اما برخلاف طالبان افغانستان، «طالبان ایرانی» از یک دولت با توانایی‌های فناورانه، شبکه‌های منطقه‌ای و ظرفیت آسیب‌رسانی فراتر از مرزهای خود برخوردار خواهد بود.

این همان خطر راهبردی است.

راه حل، تنها فشار نظامی نیست، بلکه افشای قانون اساسی است — آشکار ساختن ماهیت واقعی این نظام، هم برای جهان و هم برای مردم ایران

با احترام،

سهراب چمن‌آرا